

Onbezonnen

Froukje

Zeven dagen maandag, achter elkaar aan
Elf maanden herfst en elke dag volle maan
Als je eenmaal ontwaakt bent, kom je nooit meer in slaap, en
Als je eenmaal geraakt bent, dan ben je geraakt
Je kan niet wegrennen, als je opgesloten zit, en
Je kan niet meer wegkijken, met je ogen dicht
Zoveel duistere zaken, in het volle licht, en
Iedereen een mening en iedereen verhit, en

Ik weet niet wat ik moet zeggen, ik weet niet wat ik moet doen
Het enige dat ik weet, we gaan niet meer terug naar toen
Onbezonnen, dagen in de zon, en
Eindeloze nachten, pijnloze gedachte
Ik weet niet meer wie ik was voor het allemaal begon
Ik weet ook niet wat ik nu ben behalve jong
Onbezonnen, dagen in de zon, en
Eindeloze nachten, het komt wel weer

Droomde nog in kleur, het leven was stabiel, maar
De jaren openden deuren, ook een bubbel is fragiel, en ik
Hoop met hart en ziel dat het loopt zoals ik wil, maar
Als je niet flexibel bent, blijft de kermis koud en kil
Ik was nog jong, dacht alles te weten
Hoe breder mijn horizon, hoe meer ik vergeet
En hoe minder ik beter doe dan de rest
Hoe meer ik het weet, hoe meer ik verpest
Oh, zoveel duistere zaken in het volle licht, en
Zoveel ogen en haken van 't begin tot in de kist, oh

Ik weet niet wat ik moet zeggen, ik weet niet wat ik moet doen
Het enige dat ik weet, we gaan niet meer terug naar toen
Onbezonnen, dagen in de zon, en
Eindeloze nachten, pijnloze gedachte
Ik weet niet meer wie ik was voor het allemaal begon
Ik weet ook niet wat ik nu ben behalve jong
Onbezonnen, dagen in de zon, en
Eindeloze nachten, het komt wel weer